

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання X

№ 117 (1129).

ВІВТОРОК

30 ВЕРЕСНЯ

1969 р.

Ціна 2 коп.

Пропагандисти готуються до занять

КИЇВ, (РАТАУ). Тут закінчив роботу п'ятиденний заочний семінар-нарада пропагандистів системи комсомольської освіти України і Молдавії. Перед його учасниками виступили з лекціями керівники партійних, радянських і комсомольських організацій, вчені. Відбувся також обмін досвідом роботи пропагандистів по секціях.

Наступний навчальний рік, підкреслювалось на семінарі, — лєнінський. У системі комсомольської політосвіти на Україні працюватиме майже 25 тисяч гуртків по вивченню біографії Ілліча (що втричі більше порівняно з минулим роком), 9300 гуртків «Бесіди про партію», близько 400 лєнінських народних шкіл, 1500 теоретичних проблемних семінарів по окремих творах вождя, а всього гуртків і семінарів комсомольської політосвіти в республіці буде охоплено понад два з половиною мільйони чоловік. Ще близько 300 тисяч юнаків і дівчат поповнять знання в системі партійного політнавчання.

КІРОВОГРАДЩИНА ВІТАЄ ВАС, ЧЕХОСЛОВАЦЬКІ ДРУЗИ!

Сьогодні в Кіровоград прибуває делегація Чехословацької Соціалістичної Республіки, яка бере участь у Днях культури ЧССР на Україні.

ЛАСКАВО ПРОСИМО, ГОСТІ З БРАТНЬОЇ БОЛГАРІЇ!

Делегація Толбукінського округу Народної Республіки Болгарії, з яким трудящі нашої області підтримують братерські зв'язки, прибуває сьогодні до Кіровограда.

ДНІ ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ НА УКРАЇНІ

Навіки разом!

СОКОЛІВ, Харківської області. На мальовничому березі ріки Мжа розкинулося старовинне українське село Соколів. Його добре знають у кожному куточку ЧССР. Тут у грудні 1943 році прийняв бойове хрещення Перший окремих чехословацький батальйон під командуванням Людвіка Свободи. Плеч-о-плеч з радянськими солдатами й офіцерами воїни цього батальйону героїчно відбивали запеклі атаки гітлерівців.

У пам'ять про цю історичну битву, яка скріпила кров'ю віковичну дружбу народів Радянського Союзу і Чехословаччини, на Центральній площі Соколова височить гранітний монумент. Поряд — надгробок Героя Радянського Союзу, національного героя Чехословаччини підпоручика Отакара Яроша. Неподалік відкрито музей радянсько-чехословацької дружби, закладено парк «Дружба».

Сюди, на цю священну землю, прибули 25 вересня учасники Днів культури Чехословаччини на Україні на чолі з керівником делегації, заступником Голови уряду ЧССР Каролом Лацо.

Колгоспники піднесли дорогим гостям хліб-сіль і квіти.

Члени чехословацької делегації, артисти творчих колективів ЧССР, трудівники села прямують до братської могили радянських і чехословацьких воїнів, покладають вінки і квіти.

Потім у селі відбувся мітинг дружби. Його відкрив голова Змієвського райвиконкому П. І. Бєлашов. Чехословацьких гостей сердечно привітали колгоспники сільгоспартілі «Жовтнева перемога» Н. Т. Яковенко, учениця середньої школи Люда Філоненко та інші.

Тепло зустріли присутні виступили члени чехословацької делегації заступника Голови уряду ЧССР Карола Лацо. Чехи і словаки, сказав він, вшановують пам'ятні місця, де вирішувалася доля нашої держави. Одним з них по праву вважається село Соколів. Тут понад 25 років тому землю борознили не плуги, а гусениці танків, розривались снаряди і міни. Ми з благоговінням вступаємо на соколівську землю. Вона нам так само дорога, як і земля Чехословаччини. Перебуваючи в гостях у працелюбного братнього українського народу, ми особливо відчуваємо, наскільки сильна й нездоланна наша дружба, наскільки спільні наші цілі в будівництві нового життя. І хоч би як шаленіли вороги соціалізму, до яких би підступів не вдавалася реакція, ми твердо знаємо, що народи Чехословаччини будуть навіки із своїм вірним другом Радянським Союзом.

(Закінчення на 2-й стор.).

Ламбі Богданов Христов з МТС села Болгарене Свіщовського району на тракторі «ДТ-54» зорвав 39 057 декарів на зяб.

Протокол № 189/31 від 23 березня 1953 року. З цього ж протоколу були занесені в Книгу пошани і трактористи Жечка Стоянова Волчева і Цветана Атонасова Собчева цієї ж МТС.

Новий центр села Обнова Плевенського округу розташовувався на головному шосе, між степовим і гірським неземними селами. Коли ж жителі цих двох сіл — Віна і Радніца — вели справжню війну: зі зброєю і кровопролиттям. Заради землі, на якій жорстока буржуазна адміністрація наживала криваві гроші. Про це ми читаємо в проханні раднінського селянина Христо Порвова: «Панові прем'єр-міністру, панові міністру внутрішніх справ, копію всім панам міністрам, голові народних зборів, панам головам парламентських груп і народних представників. Після Визвольної війни 1882 року в селі Віна Нікопольського повіту була одна община, і жили ми дуже мирно, по-братерськи. Заради егоїстичних розбійницьких замірів була розділена наша община і виникло дві окремі общини. Слідом за цим поділом поступово погіршувалися стосунки, почалися сварки, суперечки, побиїща, що можуть дійти і до вбивства».

Вінаський селянин з свого боку описав в іншій чозобитній про сварки і вбивства раднінців. Вірно, було так, вбивали, один одного за пасовиська і землю, — каже нам Ламбі Богданов, котрого ми знайшли в ремісничій майстерні кооперативного товариства. — Справжня війна — зі зброєю, з окопами. Я пам'ятаю деякі події. Люди, давши волю рукам, не могли покласти край ненависті. Можливо, тому ми були першими в нашому краю, що організували ще в 1911 році кооператив «Зоря» на 775 декарах землі. А потім, після Дев'ятого вересня, прийшли до нас люди.

Ламбі Богданову 42 роки, але він має двадцятирічний трудовий стаж сільського механізатора. Зараз він механік на сім виробничих бригад.

— Ні, не можна сказати, що все у нас іде гладко. Люди ті ж самі. Не можуть отак відразу вирішувати все по-новому. Послухайте, як одного разу розпочинали оранку. Одержав наказ від бригадира Дафіна Тодорова. Тоді працював у державних МТС, але орав і наші землі. Орю увечері і раптом задеренчало скло, ніби від першого грому. Випало перече скло. «ДТ-54» розвалюється, чи, може, бомба гримнула? Озираюся назад, дивлюся — і тоасти скло пробить, а Дафін куняє. Якось-то вибрався з борозни, Зупинився, а Дафін питає: не вже травень гримить? Ага ж, гримить, кажу. А ти сні дивився, Зразу ж збіглися люди. Другого дня прибули з міліції експерти. Встановили: куля була з бойової гвинтівки. Потім мене питають: хто це, по-твоєму? А хто його зна, кажу, я нікого не підозрюю. А по тому що питали: хіба ви не чули, коли стріляли? Ні, не чули. І близькість цьому не повірила. Тоді саджу одного в кабінку, запускаю трактора, стріляю по ньому і питаю потім: як воно там. Справді, каже, нічого не чути.

Сині очі Ламбі Богданова сміються. Весело йому, коли загадує перші роки, хоча в сусідніх селах часом у кооператорів летіли кулі, що влучали. А зараз як?

— Він — молодий дід, — відповідає за нього Венелін Кашенов, комсомольський секретар. — Його Іванка вийшла заміж.

— В мене є ще одна дочка. Та закінчує технікум у Плевні. Спеціалізується по нафтохімії.

Дядечко Ламбі одружився молодим. Одрізу ж після армії. Тепер хоче своїх дітей анести в люди, вчить.

— Чи знаєте, — каже він, — прийшло Дев'яте вересня, а я бігаю в плевенських казармах. Готувалися йти на фронт. В третьому визвольному гвардійському полку. Навчалися всім місяців. Потім нас відібрали. Дійшла черга до мене. Оглянули мене, подумали, і офіцер сказав: давай скидай уніформу і в Обнову. Я був тоді 16—17-річним хлопчиком. Там мене вигнали. Я повернувся, а в той час у господарстві був лише один «Ханомак» та ще один ЗІС. З нього й починали. А зараз знаєш, як розбагатіли? Більше двохсот механізаторів. Обробляємо 60000 декарів землі. Маємо 84 трактори, 14 комбайнів, 23 вантажних машини, яких раніше не було. Загальний прибуток господарства — сім з половиною мільйонів лєвів. У цьому році видамо близько п'яти лєвів на людину-день.

Говорачи, непокоїся, треба було ще доглянути за роботою.

Вирішили і ми. Хотіли зустрітися з Цветанною Собчевою і Жечкою Стояновою. Це були їх дівочі прізвища. Зараз вони мають сім'ї.

ЛЮДИ З РІВНИНИ

ІМЕНА З КНИГИ ПОШАНИ ЦК ДКСМ

Ми б їх не знайшли, якби не знали з Книги пошани ЦК ДКСМ. Цветана вже рік працює у виноградській бригаді. Зараз вона в полі, а Жечку ми знайшли вдома. Віднедавна вона працює в плетельному цеху.

— Ми з Ламбі Богдановим, — розповіла нам Жечка, — не були в одній бригаді. Я сама з-під Обнови, з села Изрев. Тут невідомо стала. З того часу в дівочій бригаді села Малчика. Колишні десяти дівчат закінчили текстильне училище в Тирново, але потім перейшли на курси трактористів у Мездра. І коли повернулися, всі десять дівчат були направлені в дівочу бригаду. Цветана теж була з нами. Потім вийшла заміж — у 1951 році. Соня закінчила п'ять класів, Мілко — всім.

— Як тільки я вийшла заміж за Івана, стала комбайнером. До минулого року працювала з ним разом на комбайні. Величезне напруження. У селі Малчика було всього три трактори. Бригадиром — мій чоловік. Тоді ще не всі поля були в кооперативі. Частина ланів була покрита горбами. Спали цілий сезон у фургоні, Одні дівчата одсипаються, інші — орють...

Ми з чоловіком маємо «Волгу». І я воджу, адже я старий шофер. Легкові машини у багатьох в Обнові. Зараз провели телефон.

Спитали Жечку за її нову роботу.

— Інша, — каже вона, — але така ж напружена з ранку до вечора.

І вона повела нас у плетельний цех.

Елеонора ТУРЛАКОВА,
Любен ПЕТКОВ,
спецкори «Народна младеж»,
НРБ.
Обнова, Плевенського округу.

Це Рая Гуріна. Вона піонервожата Розсохуватської восьмирічної школи. То її, так би мовити, шкільна робота. А громадська — агітатор. Та дівчина до неї ставиться не менш сумлінно, ніж до основної. Немає такого дня, щоб не йшла Рая на польовий стан тракторної бригади чи до товаришів колгоспу ім. Ульянова. Вміє вона дохідливо й цікаво прокоментувати події внутрішнього життя країни, розповісти про міжнародне становище. Немало бесід провела вона і про проект примірного Статуту сільгоспартілі.

Агітатор Рая Гуріна має ще одне доручення. Вона член редколегії колгоспної сімнівки, зараз готує черговий номер газети, присвячений підсумкам перших днів копання буряків.

С. МУРЖАК.
Фото А. ШЕВЧЕНКА.

Маловісківський район.

Навіки разом!

(Закінчення).

Початок на 1-й стор.)

Після мітингу гості оглянули експозицію Соколівського музею радянсько-чехословацької дружби.

З великим успіхом перед трудівниками села виступив колектив ансамблю пісні і танцю «Олшаван».

* * *

В обстановці теплоти і сердечності пройшла зустріч трудівників колгоспу «Жовтнева перемога» з членами делегації і творчими колективами Чехословаччини, які беруть участь у Днях культури ЧССР на Україні.

Гостей привітав голова колгоспу М. П. Лєгеза, голова Соколівського відділення товариства радянсько-чехословацької дружби О. М. Куц. Вони вручили членам делегації

схронку з землею, взятої на могилі радянських і чехословацьких воїнів, що полягли в боях за Соколі, і пам'ятний подарунок.

Із словом-відповіддю виступила член делегації, секретар Чеського ЦК Національного фронту Марія Грушкова. Кожний день нашого перебування на Україні, сказала вона, з новою силою переконує нас у тому, що в особі радянських людей народи Чехословаччини мають вірних, щирих і надійних друзів.

Ми, посланці народів ЧССР, у цей день думкою переносимось у рідну Прагу, де почав свою роботу пленум ЦК Компартії Чехословаччини. Ви знаєте, що ми, чехи і словаки, пережили дуже важкий рік, рік напруженої боротьби з силами внут-

рішньої і зовнішньої реакції, які намагалися зштовхнути нашу країну з шляху будівництва соціалізму, кинути її у вир громадянської війни. Важко навіть уявити, що було б з Чехословаччиною, коли б не допомога Радянського Союзу та інших соціалістичних країн.

Ви уявляєте, дорогі товариші, як важко було бачити те, що відбувається в країні і, особливо, на її західних кордонах, де концентрувались ворожі соціалістичні сили.

У нас попереду наполеглива боротьба. Та чехи і словаки знають, що під керівництвом своєї Комуністичної партії, з допомогою Радянського Союзу та інших соціалістичних країн вони вийдуть переможцями.

З Радянським Союзом — на вічні часи! — цією здоровцею закінчила свою промову Марія Грушкова.

Гості піднесли колгоспникам пам'ятні подарунки.

(РАТАУ).

В обіймах друзів

Гостинно зустріли посланців братньої Чехословаччини робітники Львівського телевізійного заводу. Його директор С. О. Петровський розповів гостям про підприємство, продукція якого йде у 29 країн світу. За 10 років число робітників тут збільшилося з 400 до 12 тисяч. Спочатку завод випускав кілька десятків телевізорів на місяць, а тепер — 500 тисяч на рік.

Великий потяг у робітників заводу до культури. Ансамбль «Галичина» заводського Палацу культури з великим успіхом виступав на міжнародному фестивалі у Франції. Крім того, тут є ще один ансамбль пісні і танцю, оркестр народних інструментів, два самодіяльних драматичних колективи. А всього в художній самодіяльності беруть участь більш як три тисячі чоловік. І, звичайно, у розмові була згадана заводська команда «Карпати», яка завоювала в минулому році кубок СРСР з футболу.

Давня дружба зв'язує робітників заводу з трудівниками чехословацького заводу «Тесла-орава». Творці «Огоньков» і «Електронів» — колективний член Товариства радянсько-чехословацької друж-

би. Усі ми почуваємо, сказав наприкінці С. О. Петровський, братній почуття до народів ЧССР, глибоко віримо, що дружба наших країн міцнітиме з кожним днем.

Ніколи і нікому не вдається розірвати нерушиме чехословацько-радянське братерство, підкреслив міністр культури Чеської Соціалістичної Республіки Мілош Бружек, виступаючи із словом-відповіддю.

* * *

Після дводенного перебування в Харкові і Львові делегація ЧССР, очолювана заступником Голови уряду республіки Каролом Лацо, прибула 26 вересня у Сімферополь.

Дорогих гостей в аеропорту тепло зустрічали представники партійних, радянських і громадських організацій.

З аеропорту на машинних гості направляються на південний берег Криму.

* * *

Київські любителі музики з великим інтересом познайомилися з програмою симфонічного оркестру імені Віта Неєдлі. Талановитий колектив, що прославився як пропагандист і продовжувач кращих традицій чеської музичної культури, виконав 26 вересня в Колонному залі імені М. В. Лисенка Київської філармонії твори Антоніна Дворжака та його учня Йосифа Сука. Соло в концерті виконував скрипаль Зденек Брж. Диригував Іржі Белоглазек.

(РАТАУ).

●БУТИ НИВІ ЩЕДРОЮ

Рахунок почали у вересні

Ми святкували обжинки. Агроном артілі Георгій Соколюк за святковим столом розповів про здобутки хліборобів артілі, відзначив копійку роботи кожного механізатора. А потім про нашу бригаду:

— Тут урожай найвищий. На гектарі є по 35,4 центнера зернових, пшениці — по 37,3 центнера.

Була в нас радість, коли голова колгоспу повідомив, що ці обжинки другі в районі.

У той день мали короткий перепочинок у роботі. А потім — знову напруга. Секретар комсомольської організації колгоспу Анатолій Бажатарник згуртував спеціальну бригаду, яка почала очищати площі од пожнивних решток. Одразу в поле вийшли орачі.

Незабаром в нашу бригаду знову прийшов Георгій Соколюк. Покликав мене, групкомсорга бригади Віктора Проданчука і сказав:

— Треба, хлопці, знову починати рахунок.

Це ж він про урожай наступного року.

Спершу пішла розмова про добрива. Визначили, що можуть зробити водії автомашин, трактористи, вивозячи в поле перегній. І ще підрахували, скільки вже його є на окрітих площі нашої бригади. І стало ясно: на гектар ми спроможні внести до 20 тонн добрив. А про наслідки розмова була короткою: воно вже засіяне в зерносовище. Тут нам чимало допомогли комсомольці Вільківської середньої школи.

— Тепер головне для вас, хлопці, — сказав Георгій Соколюк, — зробити все, що вмієте, коли піднімаєте зерно. Сіяйте озими.

«Усе, що вмієте...». Ми зрозуміли свого агронома вірно: він переконаний, що заняття в агроуртці, які він проводив до-нині, дали нам користі, він вірить, що ми зуміємо боротися за високу культуру землеробства з повною віддачею сил і знань.

— І ще — додав Соколюк, — у ці дні в полі повинен з'явитись такий з вас, за яким би пішли інші його ровесники.

Заспівувач з'явився одразу. Ним став Віктор Проданчук, групкомсорг бригади, механізатор, який по праву вважається майстром своєї справи. Вже за перші три дні він посіяв пшеницю на площі, яку треба було впродовж п'яти днів...

І ось у бригаді ми знову ведемо розмову про урожай ювілейного року. Це вже після того, як прочитали лист механізаторів бригади Василя Моторного. За цим колективом ентузіастів вже стежило кілька років, намагались у всьому рівнятися на нього. І тепер хлопці заявили:

— Ми теж маємо все, щоб зробити свою ниву такою щедрою.

Так, ми теж сподіваємось мати в наступному році на гектарі по 200 пудів пшениці, 300 центнерів цукрових буряків. Для такого ужитку вже зроблено чимало. Завершили сіяну. Зерно впало на амало обробленому полі. Перед оранкою і під час сівби в ґрунт внесли органічні та мінеральні добрива. Засіяли свою ниву лише високоврожайними сортами пшениці — «мирошівською-808» та «безостю-1».

Тепер поспішають орачі. Борозни вони вже проклали на 800-гектарній площі. І ми переконані, що й ярі сіяти-мемо тільки там, де поле виорано восени.

Цими днями в колгоспі відбулись комсомольські збори. На них ми обговорили матеріали Х пленуму ЦК ЛКСМУ. І переглянемо свої зобов'язання на ювілейний рік. Кожен з механізаторів визначить, який він може мати особистий внесок, готуючись до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

Друзі Василя Моторного заявили: «Працюватимемо по-ленінськи». Це девіз їх хліборобської діяльності. Ці два слова стануть і нашим девізом.

А. ХАРКАВИЙ,

бригадир комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу імені Ульянова Ульяновського району.

- ПРАЦЮВАТИ ПО-ЛЕНІНСЬКИ — І НАШ ДЕВІЗ
- ЗАСПІВУВАЧ — ГРУПКОМСОРТ
- ЗА 200-ПУДОВИЙ УРОЖАЙ

Біля Компаніївського райкому комсомолу — Дошка пошани кращих комсомольців району.

Фото В. Ковпака.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТІ!

СОНЦЕ червоно віддавало осінній землі свої прощальні промені, коли ми із зоотехніком колгоспу імені Димитрова Віталієм Горбатком підійшли до ферми, що розташовувалась неподалік села.

Віталій, провівши рукою по негленому підборіддю, запитав, куди ми раніше підемо — до корів чи до телят. Швидко погодився почати з менших.

Випускник Полтавського сільськогосподарського інституту (я дізнався про це по дорозі), він працює в колгоспі лише кілька місяців. Та вже, як він сам висловився, втягнувся в роботу.

Тепер зоотехнік як справжній господар показує мені телят:

— Тут ось — віком до шести місяців. А он групи дорощування, старші. 70 голів молодяка відгодуємо на м'ясо.

— Василь Григор'єв, — розповідає Віталій, — тут вже давно. Його дружина, Ганна, теж телятниця.

Є й молодь на фермі. Ліда Паскаль, наприклад, закінчила школу, нині — телятниця. Багато дівчат працюють доярками.

Ось і будинок тваринника. Тут — Ленінська кімната, зал для бесід. Стоять рядами стільці, біля вікна — великий стіл, поруч — телевізор. Затишно і приємно. Мене зацікавили стенди, таблиці. Дві «Блискавки» інформують про те, що найбільше молока з початку року надоїла Віра Сарданова, а краща телятниця Марія Величкова добивається щодобового приросту ваги телят по 780 грамів. Тут також висить перехідний комсомольський мандат, але в ньому прізвища тільки доярки.

Це ще не все. Умови соціалістичного змагання, дві дошки показників: одна — співставлення виробничого завдання і виконання його з початку року, інша — статистика надоїв молока за кожну декаду, — все це розкриває

трудова діяльність доярок колгоспу імені Димитрова.

А телятниця Очима шукає таблицю, звідки можна було б дізнатися про щодобовий прирости молодяка. Немає. Не тільки по групах, а навіть загального обліку не ведеться. Віталій Горбатко перехоплює мій погляд і, ніби виправдовуючись, повідомляє:

— У нас з кожної групи відібрали по кілька телят, контрольних. 5—6 разів на місяць їх звážують і так визначають середній

ним легше впоратися. Коли ж такий стан справ перейшов у систему, вкорінився, тоді доведеться починати з голого місця.

Комсомольська організація артілі діяла в цьому випадку теж далеко не найкращим чином. Варварі Бобовій, і як ватажку комсомолі з кількарічним стажем, і як кандидату в члени КПРС, потрібно було відразу ж бити на сполох. Порадитися з членами комітету як краще організувати змагання серед молодих телятниць, звернутися з пропозицією до правління.

ОБМЕЖИЛИСЯ „БЛИСКАВКОЮ“

СЛАБО СТИМУЛЮЮТЬ РОБОТУ МОЛОДИХ ТЕЛЯТНИЦЬ

щодобовий приріст ваги всього молодяка.

В кінці місяця звážують все поголів'я лише для «нарахування зарплати».

Жодного стимулу немає у телятниць. Вони не можуть бачити плодів своєї праці — конкретно і безпосередньо. Не можуть порівнювати свої успіхи, змагатися, доганяти, випереджати. Врешті, велику роль відіграє й матеріальне заохочення. Для доярки воно є: за кожну декаду краща телятниця по надоях молока отримує премію.

Щодо телятниць, то поки що обмежуються «Блискавкою».

Неважко розібратися в цій справі — чия тут вина. Секретар парторганізації колгоспу Іван Федорович Карамалак на знак згоди киває головою: так, мовляв, це наш недогляд.

Якщо це тільки недогляд, то з

Що мені сподобалось наостанку — це надії молодого зоотехніка.

— У нас помітний прогрес на фермі. — І трохи спохмурнів, — Та неполадки ще є. Але ми вже розподілили весь молодяк по клітках, хоч облік у правлінні ще ведеться загальною. На той рік, — запалюючись, швидко продовжував, — всю «телятну кампанію» ми поставимо на планову основу. Тоді й мені буде легше. Заведемо рахунки на кожну групу окремо. Приїжджайте, самі побачите.

Не вріти в таких випадках — значить піддатись шкідливій упередженості песимізму. Але є інший бік, коли говорять: «Знімаю шапку перед фактом».

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого Комунара»,
Село Добре
Вільшанського району.

КЛИЧ ПІОНЕРІВ

Разом з навчальним роком закінчився перший рік огляду піонерських дружин під девізом «Заповітам Леніна вірні». Почався другий етап. Він особливий. По-перше, тим, що проходить у ювілейний рік. А, по-друге, — він короткий. 22 квітня 1970 року кіровоградській піонерії треба буде здавати трудовий рапорт.

Що треба зробити червоногастуковим, щоб паріти з усім народом доповідати партії і уряду про всі справи? Для цього вони збиралися позавчора на свою урочисту лінійку. Хоча честь така випала лише найкращим із кращих — великий зал Палацу піонерів заповів усіх.

Заведені загони, до здачі рапорту стоять струнко! — дає команду голова міського піонерського штабу Ліда Безлатня.

Вона доповідає завідувачій відділом шкіл Кіровоградського міського комсомолу Тамарі Губській, що на лінійці

присутні представники всіх шкіл міста.

В цей час загони роблять переніччю девізів. До залу вносяться прапори.

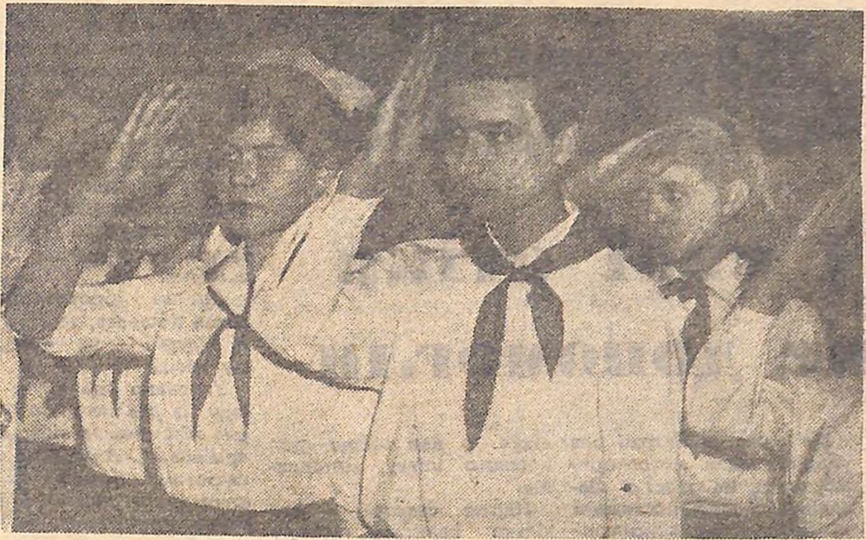
За дорученням бюро міському комсомолу Тамара Губська надає піонерам-відмінникам право покласти квіти до пам'ятника Володимиру Іллічу.

Потім вона роздає представникам піонерських рад дружин трудові паспорти і завдання на наступний рік. В день народження вождя ці паспорти будуть здані у міський штаб.

Слово надається Ліді Безлатній.

— Міський піонерський штаб, — гонорить вона, — вирішив провести естафету цікавих справ, які будуть заноситись у спеціальні альбоми. То ж альбом-естафета і естафетна паличка вручаються командирам загонів СШ № 23 і школи-інтернату № 1 з тим, щоб 22 квітня їх передати в Ленінську кімнату Палацу піонерів.

Г. ПРОКОПЕНКО.

ВІДКРИТТЯ ЗАВИДНИХ КОДЬОРІВ

РУСЛО ДІЯЛЬНОСТІ ДИТЯЧОГО СЕКТОРА ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ

Понад 254 хлопчиків і дівчаток виховуються в дитячому секторі Світловодського Палацу культури. В роботі з дітьми культурній визначили кілька найважливіших напрямків.

Одним з першочергових заходів, що вже провели або збираються провести працівники дитячого сектора, є заходи, присвячені 100-річчю з дня народження В. І. Леніна. Ці заходи тут влаштовуються за участю батьків, так звані заочні подорожі по ленінських місцях. Цікавини були перші поєми урочистих журналів про життя і діяльність Ілліча.

Помітно активізував свою роботу «Клуб голубих конвертів». Його члени їдуть садибні міста. Вони ведуть листування з багатьма музеями нашої країни, підтримують зв'язки з старими комуністами, людьми, які знали вождя. Завдяки юним садибникам нині поповнився новими матеріалами Ленінський куток.

Готуючись до славного ювілею, завідувач сектором Олена Равилова, її помічники в своїй діяльності виховують все нові і нові форми роботи з дітьми. Цікаво пройшли бесіди про партію, зустрічі з старими комуністами, екскурсії по місцях революційних звершень. А ще організовуються кіноранки, під час яких хлопчики й дівчата переглядають фільми про Леніна, про бойові і трудові подвиги радянських людей. Полюбили діти свою живу газету «Горизонт». Це своєрідний показ фотодокументів, репродукцій картин, що відображають життєвий шлях Ілліча, це матеріали про те, як радянські люди виконують заповіді вождя.

І ще одне русло в діяльності дитячого сектора — культурно-масова робота. Це вже справа молодого масовика Валентина Танцюри. Перші заходи, які провів і збирається провести активіст, теж організовані В. І. Леніну. Захоплюючими були, наприклад, тематичні вечори «Скромність, чуйність, простота — невід'ємні риси В. І. Леніна, як вождя і людини», «З Леніном у серці будемо комуністами».

Потім — літературний вечір «Образ Леніна в художній літературі», тематичні дитячі ранки «Велич і простота Ілліча», «Заповіді вождя».

Тематичні заходи влаштовують також юні актори кожного гуртка художньої самодіяльності. Чи не найбільш тут здобутки драматичного колективу дитячого сектора (керівник комсомолка Людмила Захаришкіна). Під час п'ятихвилинного драмгуртка показали своїми ролями вистави Е. Шварца «Снігова королева», І. Мельникова «Кіт-хавяць», О. Левиниці, Л. Каракова «Лисиця, зацьп і півень». Відбулися цікаві концерти. І знову тут найактивніші вихованці Людмили Захаришкіної. Їх інтермедії, концерти, комедійні сценки принесли чимало шіти юним глядачам.

Чимало зусиль активісти дитячого сектора спрямовують на естетичне виховання хлопчиків та дівчаток. Вони допомагають їм відкрити найкрасивіші кольори світу прекрасного, формують в дітей правильні естетичні погляди. В цьому

напрямку багато дав користі «Клуб любителів мистецтва». Зберуться, скажімо, діти біля рояля і почнуть розмову про революційну пісню, про музичні твори, які любив Ілліч. Звучать дивовижні мелодії, які випливають юні музиканти, співаки. Потім слухають мелодії, записані на паличку, грамзаписи.

Залюбки хлопчики та дівчатка відвідують вечори і ранки «У світі прекрасного». Такі заходи були присвячені 125-річчю з дня народження Римського-Корсакова, 130-річчю з дня народження Мусоргського. Захоплюючим був вечір вальсу.

Члени «Клубу любителів мистецтва» взяли участь в конкурсі на кращий літературний твір. Змагалися, хто найуміліше обламає клумбу, квітник. На черзі — розмова про творчість І. Рєпіна, К. Брюллова.

Готують дівчата альбом «Ленін в музиці, живописі, кіно, поезії».

Чимало зроблено працівниками сектора по інтеракційно-вихованню дітей. Заслужують на увагу піонерські збори «Життя твоє ровесників з союзних республік», «Дитячі організації за рубежом». Цим темам були також підпорядковані вечори дружби, курси, ранки. А ще — листування з дітьми різних країн, філателія... Найбільший дорожок в цьому напрямку має «Жовтеньська зірочка».

Екскурсійно-туристська робота з дітьми — теж невід'ємна частина в діяльності працівників сектора. Експедиційні заходи, що створені при Палаці культури, постійно вирушають в подорожі по різному краю, знайомлять з пам'ятниками революційного минулого нашого народу, здійснюють прогулянки в ліс та береги Дніпра.

Останнім часом активісти дитячого сектора значну увагу звернули на військово-патріотичне і трудове виховання своїх юних друзів. Діти самостійно готують реквізит для театральних вистав і концертів, озеленюють двори, вулиці, збирають металевий брухт. Активно діє «Зелений па-терус».

Багато вражень виникло в дітей, коли вони зустрілися з старими більшовиками міста, колишніми воїнами. Найбільш запам'яталися їм розмови з учасником Великої Вітчизняної війни Г. П. Чмичалом, бригадою комуністичної праці П. С. Белевю, старим більшовиком А. І. Кузнецовим, колишніми вихованцями сектора, нині студентами В. Кукушкіним, В. Сизовим, Л. Ярошинською.

Недільний день. Разом з ранковою свіжістю вони з'являються на площі, що біля Палацу культури. Широко відчиняються двері перед цими допитливими і неспокійними хлопчиками та дівчатками. Вони йдуть до своїх вихователів, щоб знову відкрити для себе найзавидніші барви прекрасного, щоб побачити світло величчя і бурхливості сьогодення.

Л. СІНОКОП,
методист обласного Будинку художньої самодіяльності профспілок.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ФОРМУВАННЯ у молоді марксистсько-ленінського світогляду, класового підходу до всіх явищ життя — головне завдання системи комсомольської політосвіти. У вирішенні його вагомий роль належить пропагандистові. Тому ми ще і ще раз замислюємося, як краще організувати вчавання комсомольців і молоді в ювілейному Ленінському році.

Три місяці тому гурток «Бесіди про партію» закінчив навчальний рік. Про свої успіхи я вже розповідав на сторінках газети, не буду знову повторюватись. Але хочу сказати, що добитись хороших результатів у роботі гуртка я сам, звичайно, не зміг би. Велику допомогу подала методична рада райкому комсомолу, яка і нині не припиняє роботи.

За минулий рік на заняттях ми розглянули одинадцять великих тем, на що витратили 25 годин, крім цього, провели 3 Ленінських уроки. Звичайно, за такий короткий відрізок часу без додаткової роботи слухачі матеріал засвоїли не змогли б. Проводити ж позапланові заняття — це значить переважувати слухачів і себе.

Ось тут і прийшла на допомогу методична рада райкому комсомолу. Члени ради підготували ме-

Бути таким вечорам

тодичні розробки найскладніших тем, допомагали забезпечити заняття наглядною агітацією. Разом з мною, як пропагандистом, вони були серед комсомольців на фермах, польових станах. В бесідах, книжкових оглядах допомагали слухачам засвоїти матеріал тем, поглибити вже відоме.

Зараз члени методичної ради райкому комсомолу допомагають юнакам і дівчатам у вивченні ленінських праць. А вже всі комсомольці нині готуються до здачі другого етапу Ленінського заліку. До 51 річниці комсомолу разом з вивченням праць Леніна працюють по-ударному, перевиконують взяті соціалістичні зобов'язання.

Про свої успіхи на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна комсомольці і молодь звітують не лише на офіційних зборах. Ось і нещодавно методична рада райкому комсомолу разом з радою клубу і бібліотеки провели тематичний вечір — «Розмовимо з товаришем Леніном». На вечір прийшло більше 300 чоловік. Серед них комсомольці і молодь, комуністи, ветерани колгоспу. На вечір комсомольці розповіли, як вони готувалися до Ленінського заліку, вивчали праці «Великий почин», «Як організувати змагання». Перед початком лунали пісні про Леніна, про партію. В ході вечора прослухали записану на істину

промову В. І. Леніна «Як назавжди врятувати трудящих від гніту поміщиків і капіталістів».

Комсомольці села не лише вивчають ленінські заповіді, а й втілюють їх в добрі справи. Так провели 12 суботників і недільників на збиранні врожаю та заготівлі силосу. Організують соціалістичне змагання серед комсомольсько-молодіжних груп і колективів.

Все, про що говорили на вечорі, було широко розмовою з Іллічем: до Леніна звертались, Леніну доповідали, з Леніном радянсь. Леніну співали його улюблені «Варшав'янку», «Замучен тяжелою неволею». На закінчення учасники вечора подивились хронікально документальні кінофільми: «Ленін у Лондоні» і «Ленін в Казані».

Це перший тематичний вечір, що в якійсь мірі підсумував початковий етап Ленінського заліку. Комсомольці схвалили його і вирішили: бути таким вечорам.

І. МАЛИЧЕНКО.

с. Бандурівка
Гайворонського району.

Бобринець сьогодні.

Фото В. КОВНАКА.

НАРОДЖЕНІ НОВИМ ЖИТТЯМ

ЧЕРНІВЦІ. (РАТАУ). Тут відбулася республіканська науково-практична конференція, яка обговорювала питання впровадження нових обрядів і звичаїв.

На конференції відзначалося, що в наші дні народжується дедалі більше нових звичаїв і традицій. Це, наприклад, посвячення в робітники, свята робітничих династій, свята праці.

Право випустити першу продукцію, прокласти першу борозну, конкурс на кращого по професії — ці та інші форми вшанування передовиків виробництва мають велике виховне значення. Популярністю користуються молодіжні фестивалі, злоті і свята дружби на Закарпатті, де на стіну кордонів Радянського Союзу, ЧССР та УНР українці часто зустрічаються з чехами, словаками, угорцями.

Останнім часом виник хороший звичай урочистих проводів юнаків у Радянську Армію і зустрічі їх після закінчення служби. Поповнюється арсенал обрядів, що свідчать про всенародну любов до В. І. Леніна.

Учасники конференції побували в ряді районів Чернівецької області на святах урожаю, посвячення в робітники і в колгоспники, на комсомольських весіллях. Були також проглянуті документальні фільми про буковинські народні свята, обряди і звичаї.

ЯКЩО ПОКЛИЧЕ ВІТЧИЗНА

АЛЬФА МУЖНОСТІ

ДНЕ з основних завдань міської організації ДТСААФ ми вбачаємо в підготовці молоді до служби в рядах Радянської Армії. За спеціальною програмою у нас юнаки проходять курс загальної військової підготовки, опановують технічні спеціальності, вивчають основи цивільної оборони. З цієї метою було відкрито постійний навчальний пункт на автомобільному заводі. Його очолює майор у відставці М. Е. Марковський. Всі молоді робітники заводу освоїли програму, здобули технічну спеціальність, здали норми на значки АЗБ. Частина з цих юнаків вже стала воїнами. І в своїх листах хлопці з подякою згадують пункт, де пізнали азбуку військової науки. Крім цього штатного пункту, у нас працюють ще кілька позаштатних. Кращі з них — на шахті 3-біс, на автотранспорті № 10011.

Це дало змогу в цьому році підготувати до служби в армії майже всіх призовників міста, навчити їх управлінню автомобілем, мотоциклом, їм ми допомогли опанувати професією слюсаря, моториста, радиста, радіотелеграфіста. В цьому році має працювати ще один пункт в будівельному управлінні тресту «Кіровоградбуд». Та слід сказати, що керівники тресту ще не достатньо розуміють серйозність цього важливого заходу, а тому й зволікають з обладнанням кімнат та придбанням научних посібників.

Широку увагу ми проводимо день призовника. Перед майбутніми солдатами виступають воїни-земляки. В цей день відбуваються зустрічі з Героями Радянського Союзу. ВЕЛИКУ увагу приділяємо розвитку технічних видів спорту — стрільб, радіо, мотоспорту, авіамоделізму. В ювілейному році підготовлено 35 громадських інструкторів по радіоспорт, 201 по стрільбі, 48 по мотоспорту. Всі вони працюють в низових організаціях, передаючи свій досвід і уміння юнакам та дівчатам.

Радіоклуб, що працює на громадських засадах, очолює лікар Володимир Лебенко. Він разом з нашим активістом Анатолієм Бойком підготував 200 радіоспеціалістів. Лише в цьому році 33 члени клубу виконали розрядні нормативи. Наші радісти на протязі двох років утримують першість в області. А Ю. Чугуй, Г. Ремесленко, Т. Олешенко та О. Громов захищали честь області на республіканських змаганнях.

А низові колективи товариства електромеханічного заводу, заводу гірничого пошуку, ТЕЦ 1-2 та інші підготували більше шестидесяти розрядників по стрільбі. Зараз ми маємо таких високопідготовлених спортсменів як Ю. Збановський, В. Супрун, І. Чечеренкова, В. Вернега, С. Тимошенко, Н. Гринина та багато інших.

В цьому році в Олександрії проходили республіканські змагання з картингу і мотоспорту. Владо виступили на них олександрійці, зокрема майстри спорту І. Карабовський та В. Комлик. Окрім особистої підготовки, вони навчають майстерному водінню мотоцикла молоді. Ста шість спортсменів третього розряду підготовлено ними в цьому році. Мотоспортивний спорт став одним з найпопулярніших в нашому місті.

Нещодавно ми розробили план заходів по підготовці до республіканської спартакіади по технічних видах спорту. Складено графік змагань, ведеться робота по укомплектуванню команд. Ми домагаємося того, щоб кожне підприємство мало змогу виставити на змагання 3-4 команди. Це нелегке завдання. Але я надія, що по ній буде виконано. В цьому напрямку чимало мають зробити позаштатні відділи по організаційно-масовій роботі та пропаганді військово-технічних знань. У нас є численний актив. Окрім того, головні низових колективів ДТСААФ — люди діяльні й досвідчені.

Ф. РУДЕГА.

голова Олександрійського міського ДТСААФ.

Спорт

І свої стіни не допомогли

Це вже в котрий раз уболівальники мотоспорту зібрались на трасі в Завадівці, щоб поспостіжити за боротьбою найсильніших спортсменів країни. Видовище минулої неділі було справді захоплюючим. Розігрувався Кубок СРСР з мотокросу серед клубних команд.

... У змаганнях брали участь команди Москви, Ленінграда, Києва, Львова. Склад команд — 4 чоловіки по два в класах 175 та 250 кубічних сантиметрів. Першість розігру-

ється в два заїзди для кожного класу мотоциклів.

Перед стартом — декілька запитань тренеру кировоградської команди Леоніду Чорному.

— Як підготовлена команда?

— Цього року на всіх командних змаганнях ми виступали вдало. Жодного разу не займали нижче другого місця. І сьогодні хлопці чекають успіху. Холдяться добре виступити на своїй трасі. Адже вдома і стіни допомагають.

... Зразу ж після пострілу старту між спортсменами розгорілась напружена боротьба. Попереду мчить гонщик під номером 25. Це — кировоградський майстер спорту Валерій Бородай. Він упевнено очолює гонку. Кировоградці хвилюються, підтримують свого земляка.

Другий кировоградець, Юрій Кошелєв, теж в групі лідерів — на четвертому місці.

Упевнено йде лідер заїзду на дев'яте коло. Розрив між ним та київським армійцем Анатолієм Мішуровим починає збільшуватись. І раптом В. Бородай зупиняється — поломка машини. Вперед виходить А. Мішуров. Юрій Кошелєв фінішує одинадцятим.

В цьому заїзді добре показали себе київські армійці: перше та третє місця виводять команду в лідери. А як же кировоградці? Щоб боротись за лидерство, їм потрібно добре виступити в заїзді машин класу 250 куб. см.

Та... Станіслав Комлик не зміг вчасно завести двигуна і вибув з боротьби. Отже, в перших двох заїздах із змагань вибуває

два кировоградські спортсмени, і команда втрачає шанси на призове місце. Першим в цьому заїзді фінішує Юрій Ковінов. За ним — ленинградець Михайло Растворцев та майстер спорту міжнародного класу киянин Леонід Шинкаренко.

В третьому заїзді гостра боротьба розгоряється між молодим гонщиком з Ленінграда Анатолієм Бочкарьовим та киянином А. Мішуровим. Ленінградець веде гонку впевнено і до фінішу приходить першим.

В четвертому заїзді кировоградці в групі лідерів знову побачили свого земляка. Цього разу Станіслав Комлик не підвів. Він був третім вслід за львів'янином Юрієм Кавіновим та ленинградцем Михайлом Растворцевим.

В командному заліку перше місце за київськими армійцями. Друге місце вибороли спортсмени Ленінграда, третє — львів'яни.

На фото: на п'єдесталі — команда київських армійців. В руках її капітана команди Леоніда Шинкаренка Кубок СРСР.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Фото автора.

КЛУБ 64 КЛІТИН

Керівник клубу — кандидат у майстри спорту Г. ДУБІВКА

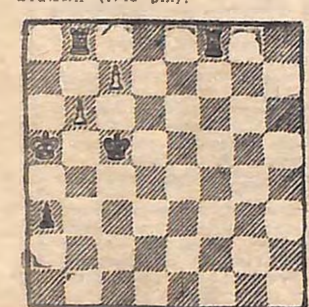
Конкурс-вікторина

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ № 2

1. З учасників XXXVII чемпіонату СРСР, який проходить зараз у Москві, чемпіонами СРСР були:

В. Смирнов (XVII чемпіонат СРСР, Москва, 1949 р.), Ю. Геллер — (XXII, Москва, 1955 р.), М. Тайманов (XXIII, Ленінград, 1956 р.), Т. Петросян (XXVI, Тбілісі, 1959 р.), І. XXVIII, Москва, 1961 р.), Л. Штейн (XXIX, Ленінград, 1963 р.), XXIII, Таллін, 1965 р.), XXXIV, Тбілісі, 1966 р.), М. Таль, (XXIV, Москва, 1957 р.), XXV, Рига, 1958 р.) і Л. Полугаєвський (XXXVI, Алма-Ата, 1968 р.). Крім того, М. Таль і Л. Полугаєвський на XXXV чемпіонаті СРСР (Харків, 1967 р.) розділили I і II місця і рішенням центральної ради Союзу спортивних товариств і організацій СРСР золоті медалі були вручені обом переможцям.

2. Тактичний прийом на блокаде у шахах зустрічається дуже часто з метою зменшити рухливість фігур і пішаків противника. Суть блоку в тому, що своєю фігурою ставлять перед пішаком або пішаками противника.

Два білих пішаки мають право в ферзі, але хід чорних і

останні блокують білого пішака жертвою турі:

1. ...Тс8!!
2. Т:с8 а2-і чорні виграють.
3. Етюд розв'язується так:

1. f6!!

Тільки так. Цей хід ставить перешкоду на маршруті Крg5—f6—e7—d8—c8—b7. Помилково 1. а4 йа 2. йа Крg3 і чорні виграють.

Після вимушених ходів 1. ...g2 2. Кр:g2 Крg4 3. а4 йа 4. йа Крf5 5. а4 Крe5 (чорні знову загрожують пішаку «а», але білі жертвою двох пішаків ставлять нові перешкоди). 6. d6 cd 7. cb1 dс 8. а5 пішак проходить у ферзі.

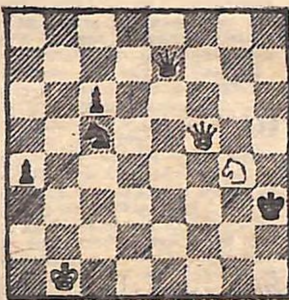
Всім учасникам конкурсу-вікторини, які правильно розв'язали завдання № 1 і 2, нарахувано по 16 очок.

Першими правильні відповіді на I і II завдання надіслали М. Чабаненко, В. Гінер, М. Атаманюк, С. Лінський — по 16 очок, В. Голорука (15), О. Слободяник і С. Харченко (по 14 очок), В. Старжинський, П. Драчук, Л. Долгопол (по 13 очок) та багато інших читачів.

Нагадуємо учасникам конкурсу-вікторини, що журі за неповні відповіді знімає певну кількість очок.

ЗАВДАННЯ № 3

1. Назвіть російського шахіста основоположника вітчизняної шахової школи. (3 очка).
2. Що означає термін «відвернення» і «заманювання»? Наведіть приклади. (4 очка).
3. Розв'яжіть етюд:

Білі: Крh1, Фf5, Кg4 (3 фігури).

Чорні: Крh3, Фе7, Кс5, пл: а4, с6 (5 фігур).

Білі починають і виграють. (5 очок).

Останній строк надсилання відповідей — 10 жовтня.

АДРЕСА ЕНТУЗІАСТІВ—БУДИНКОУПРАВЛІННЯ

У НЕВЕЛИЧКІЙ РОЗДІЯЛЬНІ, що розташована біля спортивного майданчика будинкоуправління № 7, завжди гамірно. Тут здебільшого школярі молодшого віку. Вони по-діловому сперечаються, роздумують над своїми спортивними справами. Та все-таки без настільних й парадних трюків історичному колективу юних спортсменів, що згуртувався в будинкоуправлінні, було б дуже важко...

Раїсу Овчаренко, громадського інструктора по спорту, в зустрічі на спортивному майданчику. Біля неї завжди хлопчик та дівчатка. Їм навіть семи немає.

— Доведеться і їх прийняти — каже Раїса. — Бо дуже вже їм хочеться спробувати, хто з них прудкіший.

— Вам доводиться самим ходити по квартирах і агітувати цих малюків?

— Що ви? — посмішно відповідає дівчина. — У нас цим займається рада фіз. оргів від кожного будинку. Всього цих активістів 33. Але й їм не треба докладати особливих зусиль. Діти люблять спорт. І йдуть до нас залюбки. Оце доведеться записати в спортивні секції і хлоп'ят шістдесят першого року народження. Звичайно, якихось результатів поки що від них ми не чекаємо. Старші, ті вже давно усвідомили, що майстром бути не

цифри. За літній період громадська рада по фізкультурі і спорту провела спартакіаду «Юність», в якій взяло участь 4 тисячі юних спортсменів. Футболісти, наприклад, змагались за три призи — «Шкіряний м'яч», «Надія», «Зміна». Також було встановлено два призи для баскетболістів та волейболістів.

У спортивно-туристських походах взяло участь 300 школярів. Фінал міської спартакіади «Юність», в якій взяли участь спортсмени будинкоуправління № 7, приніс їм перші місця з футболу, баскетболу, настільного тенісу. Бадмінтоністи були другими, волейболісти — третіми. Футбольна команда хлопчиків 1957 — 1958 рр. народження зайняла перше місце в області серед своїх ровесників, а в зональних республіканських змаганнях на призи «Шкіряний м'яч», що проводились у Миколаєві, виборола третє місце.

■ К БАЧИМО, статистика красномовна. В цьому неабияку заслуга тренерів Володимира Жадова — студента з Факультету фізичного виховання, Іллі Уваровської — вчительки фізкультури СШ № 13, десятикласника з цієї ж школи, кандидата у майстри спорту з теніса Миколи Капрана.

У товаришів, крім занять з дітьми, є

- ДЕСЯТИЛІТНІ — ЧЕМПІОНИ
- ТРЕНЕР — СТАРШИЙ БРАТ
- ТРИВОГА ПЕРЕД ЗИМОЮ

свої турботи: тренування, навчання. Але вони відшукують час для спорту. Спортивна база загалом у них непогана. Будинкоуправління допомагає, виділяє кошти. Цього сезону тільки на спортивний одяг було виділено 1500 карбованців. Спортінвентаря також вистає.

А ось із приміщенням скрутно, особливо взимку. В літній сезон спортсмени більше проводять часу на футбольному полі (до речі, зараз управління своїми силами обладнують нове футбольне поле по вулиці Никанорівській), на спортивних майданчиках. Вже ось-ось динхте глибока осінь, зима. Це непокоїть спортсменів, тренерів... Єдине приміщення — роздягальня для дітей — зараз у поганому стані. В середині — вогко, стіни подекуди облуплені, немає світла, бракує стільців. Тож керівники домоуправління повинні терміново вжити заходів, бо прикро буде, коли з зимових видів спорту цей великий колектив юних спортсменів покаже погані результати тільки тому, що про нього не потурбувались. А це так не ласувати з тим спортівними висотами, що їх взяли діти будинкоуправління № 7 в літньому сезоні.

М. ЛИТВИНЕНКО.

м. Кировоград.

ФУТБОЛ

РОЗІЙШЛИСЯ МИРНО

Четвертий тур підряд проводять футболісти Кировоградської «Зірки» на чужих полях. Позавчора вони грали в Сімферополі з місцевим «Таврією». Суперники — старі знайомі. За час перебування в другій групі класу «А» вони завжди грають в одній підгрупі. Стоєнки між ними до цього матчу такі: чотири рази виграли кировоградці, двічі — сімферопольці, одна зустріч закінчилася нічиєю.

І позавчора суперники розійшлися мирно, обмінялися голами. Їх авторами стали Володимир Григор'єв та Андрій Гайкович.

Після цього туру наші земляки з п'ятого місця перемістилися на четверте.

Після чотирьох турів на виїзді «Зірка» набрала лише два очка з восьми можливих. Післязавтра вона завершить своє п'ятиденне турне в Жданові, де зустрічнеться з «Азовцем».

Подаємо результати матчів між іншими командами підгрупи: «Карпати» — СКА (Київ) — 2:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Автомобіліст» — 0:0, «Буковина» — «Десна» — 3:0, СКА (Одеса) — «Будівельник» — 0:0, «Локомотив» (Херсон) — «Металург» — 1:0, «Суднобудівник» — «Дніпро» — 1:0, «Металіст» — СКА (Львів) — 2:1, «Хімік» — «Авангард» — 0:0, «Шахтар» — «Дніпро» — 0:0, «Азовець» — «Крибас» — 2:0.

Відбулася пропущена раніше гра між «Азовцем» і «Карпатами». Вона закінчилася нічиєю — 1:1.

Після матчу в Жданові «Зірка» повернеться додому і останні чотири тури проведе на своєму полі. 6 жовтня вона прийматиме футболістів «Крибасу», 10-го — «Буковину», 14-го — вінницького «Локомотива» і 18-го жовтня — володарів Кубка СРСР — «Карпати».

ПОКАЗУЄ КИРОВОГРАД

СЕРЕДА, 1 жовтня. Перша програма, 10.00 — Новини. (М). 10.15 — «Ми — комуністи». Тележурнал. (М). 10.45 — «Мистецтво оперети». «З. Кальман». Передача перша. (М). 12.15 — «Тобі, юність». (Волгоград). 12.45 — Телевісті. (К). 12.55 — Кіножурнал та художній фільм «Осяні весілля». (Кировоград). 14.25 — Наші оголошення. (Кировоград). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Для школярів. «Ми малюємо мир». (М). 18.30 — Ленинський університет мільйонів. «Ленінізм — наша ідеяна зброя». (М). 19.00 — Кубок європейських чемпіонів з футболу. «Дніпро» (К). — «Аустрія» (Відень). В перерві — «Господарі землі». (Херсон). 20.45 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Вистава Кишинівського Республіканського російського драмтеатру ім. А. П. Чехова. (Кировоград).

Друга програма, 21.15 — Програма Київського телебачення. «Пісня серця». (К). 22.15 — «Моя незграпна роль». (Одеса). ЧЕТВЕР, 2 жовтня. Перша програма, 10.00 — Для школярів. Всесоюзна телевізійна по-

нерська лінійка. (М). 10.30 — Новини (М). 10.45 — Д. Кедрія. «Рембрандт». Телеспект а к л ь. (М). 12.35 — Телевісті. (К). 12.45 — Кіножурнал та художній фільм «Дівчинка шукає батька». (Кировоград). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Для дітей. «Зірочка». (К). 18.30 — «Мисливське господарство України». (К). 19.00 — Голубий екран — школярам. «Тейден». (Кировоград). 19.20 — «Проблеми безпеки руху». (К). 19.30 — Концерт естрадного оркестру ЧССР. (Донецьк). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Українські печоринці». (Львів). 22.10 — До 20-річчя проголошення НДР. «Доктор Шлютер». IV серія. (М). 00.00 — Чемпіонат Європи з баскетболу серед чоловіків. СРСР — Югославія. (Італія).

Редатор В. ПОГРІВНИЙ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

ОГОЛОШУЄ

ДОДАТКОВІ НАБІР УЧНІВ

на 1969—1970 навчальний рік

на спеціальності: маляр-штукатур, муляр, тесляр, елюсар-монтажник. Приймаються юнаки і дівчата з освітою 8—10 класів. Учні перебувають на повному державному утриманні, забезпечуються гуртожитком. Адреса училища: місто Олександрія, селище Димитрово, вул. Трудових резервів, 23.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

м. Кировоград, вул. Луначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кировоградського обкому ЛКСМУ м. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління по пресі м. Кировоград, вул. Гліняк, 2